

ปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

PROBLEMS IN DOING FINE ART THESIS OF FINE ARTS STUDENTS AT SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY

ผู้วิจัย	สุทธิพงษ์ พลอยสด ¹	Sutu
กรรมการควบคุม	ดร. จารุวรรณ สกุลคู ² ผศ.ดร. อัจฉรา วัฒนานรงค์ ³	
Advisor Committee	Dr. Jaruwan Skulkhu Asst.Prof.Dr. Achara Wattananarong	

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อศึกษาปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความพร้อมของนิสิต ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และด้านการสนับสนุนจากครอบครัว 2) เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยจำแนกตาม เพศ กลุ่มวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตหลักสูตรปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 396 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนค่า 5 ระดับ ตามวิธีของไลเคิร์ต (Likert) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) t-test การวิเคราะห์แปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) และการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้

1. นิสิตมีปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความพร้อมของนิสิต ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ด้านการสนับสนุนจากครอบครัว นิสิตมีปัญหาในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกมีปัญหาในระดับมาก

2. นิสิตชายกับนิสิตหญิงมีปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

3. นิสิตทุกกลุ่มวิชามีปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ ด้านความพร้อมของนิสิต ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และด้านการสนับสนุนจากครอบครัว และโดยรวมไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านอาจารย์ที่ปรึกษาที่พบว่า นิสิตกลุ่มวิชาทัศนศิลป์และนิสิตกลุ่มวิชาดุริยางคศาสตร์ สากลมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา

¹นิสิตระดับมหาบัณฑิต ภาควิชาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

^{2,3}อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

คำสำคัญ : ศิลปกรรมนิพนธ์ ความพร้อมของนิสิต ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ บริการจากมหาวิทยาลัย ความสัมพันธ์กลุ่มเพื่อน การสนับสนุนจากครอบครัว

ABSTRACT

The purposes of this research were first to study the problems in doing Fine Arts thesis of bachelor students in Faculty of Fine Arts at Srinakharinvirot University in five aspects; students' readiness, characteristic of thesis advisor, university's academic service, relation among friends, and family supporting in thesis writing, and second, to compare the problem in doing thesis in these aspects and in overall classified by gender, major field of study, and grade point average. The sample were 396 senior students in the Faculty of Fine Arts who enrolled in second semester of academic year 2012. The instrument used for data collection was a Likert-type, five-point rating scale questionnaire. The statistical procedures used for data analysis included mean, standard deviation, t-test, one-way analysis of variance, and Scheffe' method.

The research finding revealed that:

1. The problems in doing thesis of Fine Arts students were at moderate level, when considered in each aspect it was found that students'

readiness, university's academic service, characteristic of thesis advisor, relation among friends, and family supporting in thesis writing were at moderate level while the university's academic services aspect was at a high level.

2. There was no significant difference between male and female students on problem in doing thesis

3. Students of all major fields of study had no significant difference on problems in doing Fine Arts thesis as a whole and in 4 aspects: students' readiness, university's academic service, relation among friends, and family support in thesis writing. However these was significant difference found on the problems in aspect characteristic of thesis advisor among students from Visual Arts and Western Music fields

4. Students with different academic achievement had significant difference in overall and in the aspect of characteristic of thesis advisor and relation among friends, but these was no difference found in the aspect of students' readiness, university's academic service, and family supporting in thesis writing

Keywords : Fine Art Thesis students readiness characteristic of thesis advisor university's academic service relation among friends family supporting

บทนำ

ภูมิหลัง

โลกยุคสังคมแห่งการเรียนรู้ ความรู้และภูมิปัญญาของแต่ละสังคมได้นำมาใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการเสริมสร้างศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันกับนานาชาติได้ส่งผลให้หลายประเทศหันมาทบทวนบทบาทและแนวทางการจัดการศึกษาของประเทศตนอย่างจริงจังเพื่อเป้าหมายในการสร้างและพัฒนากำลังคนที่มีความสามารถที่จะนำการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมการเมือง และวัฒนธรรมของประเทศให้ได้อย่างมั่นคง (วิชัย วงษ์ใหญ่. 2543: 1-3) การศึกษาระดับอุดมศึกษามีบทบาทอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ เพราะการศึกษาในระดับอุดมศึกษามีหน้าที่โดยตรงในการสร้างความมั่งคั่งทางปัญญา ผ่านกระบวนการการผลิตกำลังคนระดับสูง การพัฒนาการวิจัย การส่งเสริมความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีฯ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. 2551: 3) ส่วนจรัส สุวรรณเวลา (2540: 12-13) ได้ตั้งข้อสังเกตว่าในช่วงเวลาที่ผ่านมา การศึกษาในมหาวิทยาลัยไทยเน้นเนื้อหาวิชามากกว่าการสร้างวิจรรณญาณ และความคิดสร้างสรรค์ บัณฑิตต้องชวนชวายสร้างคุณลักษณะเหล่านี้เองภายหลังจบการศึกษา และในระยะหลังนิสิตเพิ่มจำนวนมากขึ้นคุณภาพการศึกษาจึงด้อยลงไป บัณฑิตมีความสามารถทางวิชาการต่ำกว่ามาตรฐานสากล และขาดคุณลักษณะที่จำเป็นหลายประการ เช่น วิจรรณญาณ การรู้รอบและความสามารถในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และเนื่องจากการเรียนในระดับอุดมศึกษาเป็นการส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง รู้จักค้นคว้า รู้จักใช้ข้อมูลต่างๆ ที่ได้จากการสังเกตซักถาม จดจำ การสำรวจ และการปฏิบัติจริงจากการอ่าน การเรียนในระดับนี้จึงยากกว่าระดับมัธยมศึกษา และนักศึกษาในระดับนี้มีความใกล้ชิดกับอาจารย์น้อย

จึงต้องรู้จักค้นคว้า สร้างวินัยให้ตนเอง ในด้านการเรียนค่อนข้างจะอิสระไปไหนมาไหนได้สะดวก ไม่มีอาจารย์ควบคุมดูแลหรือบังคับให้เข้าชั้นเรียนจึงเป็นเหตุให้หลายคนไม่รู้จักบังคับใจตนเอง (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2530ข: 20) ด้วยเหตุนี้เพื่อให้เกิดการศึกษาในระดับอุดมศึกษามีการพัฒนาทางด้านคุณภาพและมีมาตรฐาน จึงมีการกำหนดกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติขึ้นเพื่อเป็นการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา รวมทั้งเพื่อใช้เป็นหลักในการจัดการศึกษามุ่งสู่เป้าหมายเดียวกันในการผลิตบัณฑิต ซึ่งมาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละด้านของคุณวุฒิระดับปริญญาตรีจะต้องประกอบด้วย ด้านคุณธรรมจริยธรรมซึ่งเกี่ยวกับการจัดการทางจริยธรรมวิชาชีพการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมทางด้านคุณธรรม ค่านิยม การจัดลำดับความสำคัญ ความซื่อสัตย์สุจริตเป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้อื่น ด้านความรู้มีความรู้ในสาขาวิชาอย่างกว้างขวางและเป็นระบบรู้หลักทฤษฎีที่สัมพันธ์กันดี ต่อยอดองค์ความรู้เพื่อเตรียมปฏิบัติวิชาชีพและตระหนักในธรรมเนียมปฏิบัติ กฎระเบียบ เทคนิคข้อบังคับรวมถึงวิธีการปรับปรุงให้ทันกาลเวลาเพื่อตอบสนองสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ด้านทักษะทางปัญญาบัณฑิตจะต้องสามารถทำการวิจัยและประเมินข้อมูลใหม่ๆ สามารถปฏิบัติงานและแยกแยะสถานการณ์ที่ต้องการแก้ไขด้วยนวัตกรรมใหม่ๆ พร้อมทั้งนำความรู้ในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมาประยุกต์ใช้เพื่อตอบสนองสถานการณ์ได้ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบสามารถแสดงออกในสภาวะผู้นำและความคิดริเริ่มต่อบุคคลหรือสมาชิกของกลุ่มได้อย่างสร้างสรรค์ และมาตรฐานสุดท้ายที่บัณฑิตที่มีคุณภาพพึงมีคือ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร เทคโนโลยีสารสนเทศรู้จักนำมาใช้ได้อย่าง

เหมาะสมกับวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในวิชาชีพ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2552: 9) กล่าวโดยสรุปด้วยเหตุที่ดังกล่าวจึงเกิดการเปลี่ยนแปลงของสังคมการเรียนรู้มาเป็นการมุ่งเน้นการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษากล่าวคือในปัจจุบันกระบวนการหาความรู้ของนิสิตไม่ได้ขึ้นกับการเรียนการสอนในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียวแต่ต้องประกอบการศึกษาด้วยตนเองจากภายนอกไม่ว่าจะเป็นการค้นคว้าจากแหล่งการศึกษาต่างๆ หรือการสร้างความคิดริเริ่มหาองค์ความรู้ใหม่ จะต้องมีการกำหนดถึงขอบเขตและความชัดเจนขององค์ความรู้เพื่อให้สิ่งที่ศึกษามามีคุณภาพและเป็นประโยชน์ที่สุดในการประกอบวิชาชีพของบัณฑิตต่อไป

การจัดการศึกษาของคณะศิลปกรรมศาสตร์ในประเทศไทยในระยะเริ่มแรกถือกำเนิดขึ้นจากการที่ระบบอุดมศึกษาและมหาวิทยาลัยในประเทศไทยได้มีการพัฒนาขึ้นโดยการเพิ่มความหลากหลายในศาสตร์ต่างๆ ซึ่งเป็นหัวใจหลักในเชิงสากลของระบบโครงสร้างมหาวิทยาลัย ทำให้มหาวิทยาลัยต่างๆ เกิดความตื่นตัวไม่ว่าจะเป็น ภาควิชาศิลปศึกษา หรือครุศิลป์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แผนกวิชาศิลปศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ที่มุ่งเน้นการศึกษาค้นคว้าทางด้านศิลปศึกษาในขอบเขตของครุศาสตร์ได้พัฒนาจนกระทั่งเป็นคณะศิลปกรรมศาสตร์ขึ้นมาส่งผลให้มหาวิทยาลัยต่างๆ ก่อตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์กันมากขึ้น อาทิ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นต้น ซึ่งการก่อกำเนิดของคณะศิลปกรรมศาสตร์ในมหาวิทยาลัยต่างๆ เป็นปรากฏการณ์อันดีสำหรับสังคมไทยและวงการศิลปกรรมไทย เนื่องจากเป็นการก่อให้เกิดความหลากหลายใน

ชุมชนวิชาการในมหาวิทยาลัยอีกด้วย ซึ่งสถาบันต่างๆ ที่มีคณะศิลปกรรมศาสตร์ได้จัดการเรียนการสอนให้มุ่งเน้นการพัฒนาความหลากหลายในการศึกษาศิลปะแขนงต่างๆ ทางด้านทัศนศิลป์ นาฏมิตติศิลป์ ดุริยางคศาสตร์ รวมทั้งการผลิตบัณฑิตที่สามารถสร้างสรรค์ผลงานที่เรียกว่า ศิลปกรรมนิพนธ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรเพื่อให้บัณฑิตมีความสามารถในการประมวลความรู้ทางวิชาการเพื่อใช้ในการต่อยอดและพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ตามกระแสตลาดแรงงานในปัจจุบันและยังเชื่อมโยงศิลปกรรมสาขาต่างๆ กับสังคมเพื่อให้ศิลปกรรม มีบทบาทอยู่ในทุกวงการธุรกิจ บทบาทของคณะศิลปกรรมศาสตร์ยังผลักดันศาสตร์และศิลป์เพื่อใช้ในการพัฒนาชุมชนและสังคมไทย (คณะศิลปกรรมศาสตร์. 2536: 136)

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เริ่มเปิดแผนกวิชาศิลปศึกษาภายใต้คณะวิชาการศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ในปีพุทธศักราช 2511 และผลิตบัณฑิตทางด้านการศึกษา บัณฑิต วิชาเอกศิลปศึกษา เป็นแห่งแรกในประเทศไทย เมื่อพัฒนามาเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในปีพุทธศักราช 2518 ภารกิจทางด้านศิลปกรรมศาสตร์ได้พัฒนาต่อไป โดยการขยายโครงสร้างเป็นภาควิชาศิลปะและวัฒนธรรม และภาควิชาดุริยางคศาสตร์ ภายใต้คณะมนุษยศาสตร์ ภาควิชาศิลปะและวัฒนธรรมได้เปิดสอนหลักสูตรการศึกษาศิลปะ บัณฑิต วิชาเอกศิลปศึกษา และหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต วิชาเอกศิลปะมุ่งเน้นทางด้าน การออกแบบสื่อสาร ส่วนภาควิชาดุริยางคศาสตร์ เปิดสอนหลักสูตรการศึกษาศิลปะ บัณฑิต ทั้งวิชาเอกดุริยางคศาสตร์ไทยและดุริยางคศาสตร์สากลโดยเริ่มภารกิจในโครงสร้างใหม่ ตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2519 เป็นต้นมา ราวปีพุทธศักราช 2530 แนวคิดในการขยายบทบาททางด้านศิลปกรรมศาสตร์ไปสู่การเป็นคณะศิลปกรรม

ศาสตร์ได้ปรากฏชัดขึ้น หลังจากนั้นการเสนอโครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ก็เริ่มขึ้นในปีถัดมา โดยคณะบุคคลที่ปรารถนาจะเห็นรสนิยมอันประณีตงดงาม และมีระบบแบบแผนทางด้านศิลปกรรมศาสตร์ พัฒนาขึ้นในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและสังคมไทย ทำหน้าที่ดูแลโครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ก็ได้รับการอนุมัติ เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน พ.ศ. 2536 และประกาศในราชกิจจานุเบกษาในวันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2536 หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มี 8 สาขาวิชาดังนี้ สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ สาขาวิชาการออกแบบสื่อสาร สาขาวิชาศิลปการแสดง สาขาวิชานาฏศิลป์ สาขาวิชาศิลปะจินตทัศน์ สาขาวิชาทัศนศิลป์ สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล และสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ศึกษา เป็นหลักสูตรปัจจุบันที่มีนิสิตปัจจุบันเรียนอยู่ การศึกษาระดับปริญญาตรีระยะเวลาในการศึกษา 8 ภาคการศึกษาไม่นับรวมภาคฤดูร้อน จำนวนหน่วยกิตรวมอย่างน้อย 142 หน่วยกิตตลอดหลักสูตรแบ่งเป็นหมวดวิชาดังนี้ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป 30 หน่วยกิต หมวดวิชาเอก 85 หน่วยกิต หมวดวิชาโท 18 หน่วยกิต และหมวดวิชาเลือกเสรี 9 หน่วยกิต ในหมวดวิชาเอกบังคับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล สาขาวิชาทัศนศิลป์ และสาขาวิชาศิลปะการแสดง โดยมุ่งพัฒนาการเรียนการสอน การค้นคว้าวิจัย การสร้างสรรค์ศิลปกรรม การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยพัฒนาการเรียนการสอนให้บรรลุเป้าหมาย ความเป็นเลิศ (Excellence) ความเสมอภาค (Equity) ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) และความเป็นสากล (Internationalization) (คณะศิลปกรรมศาสตร์. 2552: ออนไลน์)

ศิลปกรรมนิพนธ์ (Fine Art thesis) ของนิสิตปริญญาตรีหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) กำหนดศิลปกรรมนิพนธ์เป็น 2 ภาคคือภาคนิพนธ์และสร้างสรรค์ สำหรับภาคนิพนธ์ประยุกต์รูปแบบมาจากการทำวิทยานิพนธ์ในระดับบัณฑิตศึกษา ผลักดันให้นิสิตวางแผนศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้ ความคิดที่จะเป็นประโยชน์กับการสร้างสรรค์ผลงานของตน ให้มีระบบอ้างอิง บรรณานุกรม ที่ถูกต้องชัดเจน เพื่อฝึกมารยาทและระบบระเบียบทางการศึกษาค้นคว้า (วิรุณ ตั้งเจริญ. 2545: 164) ศิลปนิพนธ์ที่มีคุณภาพ เป็นเครื่องแสดงให้เห็นถึงความสามารถและความประณีตของงานโดยที่คุณภาพทางด้านเนื้อหาแน่นขึ้นอยู่ กับความถูกต้องและคุณค่าทางวิชาการเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตามการเสนอผลการวิจัยในลักษณะรูปเล่มก็ต้องมีคุณภาพด้วย ลักษณะต่อไปนี้เป็นสิ่งบ่งบอกถึงคุณภาพของการนำเสนอศิลปนิพนธ์และในรูปเล่มที่นักศึกษาควรคำนึงถึง ได้แก่ รูปเล่มมีความคงทน วัสดุที่ใช้ทำปกนอกและกระดาษที่ใช้ในการพิมพ์ต้องมีคุณภาพดีตรงตามข้อกำหนด การเข้าเล่มต้องเรียบร้อยขอบโดยรอบของเล่มไม่ขรุขระความยาวและความหนา ศิลปนิพนธ์ที่ดีควรมีความยาวของเนื้อหาที่เหมาะสมไม่มากหรือน้อยเกินไป อันแสดงถึงความสามารถของผู้เขียนในการใช้ภาษาได้อย่างกระชับ เพื่อให้ผู้อ่านมีความเข้าใจ ภาษาและการเขียนศิลปนิพนธ์ได้ดี ต้องใช้ภาษาเขียน ไม่ใช่ภาษาพูด ภาษาแสดง หรือภาษาสำนวน และเนื่องจากศิลปนิพนธ์เป็นเอกสารทางวิชาการ การใช้คำ วลีและประโยคต้องใช้ให้ถูกต้องโดยยึดหลักไวยากรณ์ของภาษาที่ใช้เขียนหากไม่แน่ใจหรือสงสัย นักศึกษาต้องเปิดพจนานุกรมที่เป็นมาตรฐานตรวจสอบความถูกต้องหรือปรึกษาผู้เชี่ยวชาญทางภาษานั้นๆ ความถูกต้องของข้อมูลและการพิมพ์ความน่าเชื่อถือของ

ศิลปนิพนธ์อยู่ที่ความถูกต้องทั้งความถูกต้องของข้อมูลและความถูกต้องของการพิสูจน์อักษร ดังนั้นจึงเป็นภาระที่นักศึกษาต้องรับผิดชอบในการเขียนข้อมูลที่เป็นจริงและการตรวจสอบความถูกต้องของการเขียนคำศัพท์และตัวเลขทุกตัว (คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 2547: ออนไลน์) ศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ยึดถือหลักการข้างต้นที่ว่า ศิลปกรรมนิพนธ์ประกอบไว้ด้วยงานเขียนและงานสร้างสรรค์ ซึ่งก็มีความสัมพันธ์กันหรือประเด็นเดียวกันเป้าหมายก็เพื่อผลักดันให้การศึกษาค้นคว้าและงานเขียนเป็นพลังผลักดันงานสร้างสรรค์ที่ตามมาให้จงได้โดยมุ่งให้งานเขียนเกิดจากการศึกษาค้นคว้าหรือสำรวจอย่างเป็นเหตุเป็นผลหรือมีกระบวนการทางความคิดเชิงวิทยาศาสตร์ (Scientific Thinking) เพื่อก่อให้เกิดงานสร้างสรรค์ที่มีรากฐานความคิดและการค้นคว้าหรือเป็นงานสร้างสรรค์ที่ตอบคำถามได้ อธิบายรากความคิดได้พอสมควร สำหรับกระบวนการการศึกษาค้นคว้าหรือสำรวจข้อมูลเพื่อนำไปสู่ภาคินิพนธ์หรืองานเขียนได้ปรับประยุกต์มาจากกระบวนการวิจัยที่เชื่อว่า การวิจัยเป็นกระบวนการเชิงวิทยาศาสตร์ (Scientific Process) เพื่อแสวงหาองค์ความรู้ใหม่จากกระบวนการวิจัยที่เป็นสากลหรือขั้นตอนของกระบวนการวิจัยทางการศึกษาค้นคว้าในระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งกระบวนการศึกษาค้นคว้าการเขียนภาคินิพนธ์และการสร้างสรรค์ศิลปกรรมเช่นนี้ สอดคล้องกับการวิจัยและพัฒนา (Research Development) หรือ R and D ในกระบวนการวิจัยนั่นเองแม้การพัฒนา (Development) ในทางศิลปกรรมจะมีได้เป็นวิทยาศาสตร์โดยตรงแต่ก็เป็นไปในเชิงวิทยาศาสตร์ในบริบทของศิลปกรรมศาสตร์ (วิรุณ ตั้งเจริญ. 2542: 140)

กล่าวโดยสรุปจากเป้าหมายหลักสูตรของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“การทำศิลปกรรมนิพนธ์” จึงเป็นสิ่งที่จะช่วยให้อบรมเป้าหมายที่วางไว้ โดยนิสิตจะต้องศึกษาในรายวิชาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ที่นิสิตแต่ละคน จะต้องรวบรวมวิชาความรู้จากการศึกษาในวิชาเอกและประสบการณ์ต่างๆ ทางศิลปะที่ผ่านมา นำมาประมวลเพื่อสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ เป็นวิชาฝึกปฏิบัติการฝึกสร้างสรรค์ผลงานศิลปะโดยนอกรอจากการเรียนการสอนในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว เพื่อสร้างให้นิสิตเกิดจินตนาการนำรวมกับทักษะ ประสบการณ์ และความรู้ ที่เกิดจากการเรียนการสอนในภาคทฤษฎี ศิลปกรรมนิพนธ์จัดว่าเป็นการศึกษาในระดับปริญญาตรีที่จะต้องมีการค้นคว้าเพื่อหาแนวทางเฉพาะตนในการสร้างงานทางศิลปกรรม ที่นิสิตแต่ละคนมีความสนใจอย่างแท้จริง และสามารถวิเคราะห์แก้ไขปัญหาตามหลักวิชาการได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งผลงานศิลปกรรมนิพนธ์จะเป็นหลักฐานของความสามารถของนิสิตและความพยายามอดทน สร้างสรรค์ผลงานจนประสบความสำเร็จ เพราะการทำศิลปกรรมนิพนธ์นิสิตจะต้องผ่านขั้นตอนหลายขั้นตอนเริ่มตั้งแต่ การพิจารณาคณาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ การนำเสนอหัวข้อศิลปกรรมนิพนธ์ การรวบรวมข้อมูล การเข้านำเสนอผลงานศิลปกรรมนิพนธ์ต่อคณะกรรมการตัดสินศิลปกรรมนิพนธ์ การจัดแสดงผลงานศิลปกรรมนิพนธ์ และการนำเสนอผลงานศิลปกรรมนิพนธ์เป็นรูปเล่ม ซึ่งแต่ละขั้นตอนจะต้องผ่านคณะกรรมการตัดสินศิลปกรรมนิพนธ์พิจารณาและปรับแก้เพื่อให้ศิลปกรรมนิพนธ์มีความถูกต้องตามกฎเกณฑ์ของหลักสูตรศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต นอกจากนี้ศิลปกรรมนิพนธ์ที่มีคุณภาพยังเป็นนวัตกรรมหรือผลงานที่เป็นองค์ความรู้ใหม่ที่มีประโยชน์ในทางวิชาการหรือเป็นประโยชน์ต่อสังคม เมื่อสามารถถ่ายทอดออกสู่สาธารณชนในรูปแบบการจัดนิทรรศการ ก็จะส่งผลให้หลักสูตรนั้นๆ เป็นที่ยอมรับในแวดวงวิชาการมาก

ยิ่งขึ้น ถ้าหากนิสิตคนใดไม่สามารถผ่านกระบวนการทำศิลปกรรมนิพนธ์ในขั้นตอนต่างๆ ได้โดยไม่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการตัดสินศิลปกรรมนิพนธ์ ก็จะกล่าวได้ว่านิสิตไม่สามารถทำศิลปนิพนธ์ให้สำเร็จได้ ก็จะส่งผลให้ไม่สามารถสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร เพราะถือว่าไม่เป็นไปตามเงื่อนไขของหลักสูตรศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิตและปัจจัยที่ทำให้การทำศิลปกรรมนิพนธ์ประสบความสำเร็จเป็นไปอย่างราบรื่น และถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของหลักสูตรนั้นจะต้องประกอบด้วยปัจจัยหลายด้าน จากการสัมภาษณ์นิสิตในการทำศิลปกรรมนิพนธ์พบปัญหาดังต่อไปนี้

1. ด้านความพร้อมของนิสิต พบว่า นิสิตยังขาดแรงจูงใจ และประสบการณ์เดิมเพื่อที่จะนำมาเป็นความคิดริเริ่มที่จะนำมาประมวลความรู้จากหลักสูตรศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิตที่เคยศึกษามาปฏิบัติในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ได้ เริ่มตั้งแต่ ขั้นตอนการนำเสนอหัวข้อ นิสิตเลือกหัวข้อที่ไม่ตรงกับทักษะและความรู้ความสามารถที่ตนเองถนัด นิสิตไม่เข้าใจระเบียบวิธีการทำศิลปกรรมนิพนธ์ นอกจากนี้นิสิตส่วนใหญ่มีปัญหาในการแบ่งเวลาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ เนื่องจากนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ส่วนใหญ่มีภาระในการทำงานโดยเฉพาะนิสิตในสาขาวิชาศิลปการแสดงซึ่งมีเวลาในการทำงานไม่แน่นอนจึงเป็นปัญหาของนิสิตในเรื่องการรับผิดชอบต่อศิลปกรรมนิพนธ์ นิสิตบางส่วนยังมีปัญหาเรื่องความอดทนไม่เพียงพอเนื่องจากการทำศิลปกรรมนิพนธ์มีกระบวนการและขั้นตอนที่ใช้ระยะเวลาอันยาวนานมีการปรับแก้หลายครั้งทำให้มีนิสิตบางส่วนมีความรู้สึกที่ท้อถอยต่อการทำศิลปกรรมนิพนธ์ (ศุภกฤต สุวรรณวิจิตร; ดิษฐา นุชนุชบา. 2552: สัมภาษณ์)

2. ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า อาจารย์บางท่านมีเวลาไม่เพียงพอเพื่อการปรึกษาได้เป็นอย่างดีแก่

นิสิต ความสัมพันธ์ระหว่างคณาจารย์ด้วยกันเองส่งผลต่อการให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาแก่นิสิต ทำให้นิสิตเกิดความสับสนในการเลือกคำแนะนำมาปรับใช้กับศิลปกรรมนิพนธ์ของตน เนื่องจากอาจารย์หนึ่งคนต้องรับเป็นที่ปรึกษานิสิตจำนวนมากจึงทำให้เกิดปัญหาอาจารย์ไม่สามารถให้คำปรึกษาแก่นิสิตได้อย่างทั่วถึงและเต็มประสิทธิภาพ และนิสิตบางคนไม่สามารถเข้าถึงในการปรึกษากับคณาจารย์ได้จึงทำให้นิสิตแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างไม่ตรงจุด (อาทิตยา ทวีพยสินวิวัฒน์; จันจิรา กลิ่นมาลี. 2552: สัมภาษณ์)

3. ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า นิสิตมีปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่จากการรับบริการจากมหาวิทยาลัยเนื่องมาจาก นิสิตที่ทำศิลปกรรมนิพนธ์จำเป็นต้องใช้สถานที่บริเวณในมหาวิทยาลัยในการทำงาน ทำให้มีปัญหาเรื่องข้อจำกัดในการใช้สถานที่เรื่องของระเบียบข้อบังคับ เวลาที่กำหนดในการใช้สถานที่จำกัด และการดูแลรักษาบริเวณ รวมทั้งขั้นตอนในการขอใช้สถานที่ที่มีความซับซ้อน นิสิตบางคนไม่สามารถใช้บริการในการค้นคว้าหาข้อมูลของมหาวิทยาลัยได้อย่างเต็มที่เนื่องจากไม่มีความรู้ในขั้นตอนการรับบริการของห้องสมุดและวิธีค้นคว้าหาแหล่งข้อมูลที่ต้องการ (ณัฐพล ศรีธรรม; วณิชชา ภราดรสุธรรม. 2552: สัมภาษณ์)

4. ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน พบว่า นิสิตได้รับความร่วมมือหรือการสนับสนุนจากเพื่อนที่มีความเกี่ยวข้องในรูปแบบสนทนากันหรือเกิดความขัดแย้งกันจะกระทบต่อการทำศิลปกรรมนิพนธ์ ปัญหาที่เกิดจากความสัมพันธ์กลุ่มเพื่อนเกิดจากการมีลักษณะส่วนตัวของแต่ละคนของนิสิตศิลปกรรมศาสตร์ทำให้เกิดความขัดแย้งในการทำงานเป็นกลุ่มโดยเฉพาะในกลุ่มที่มีนิสิตที่มีความเชื่อมั่นในความคิดของตนเองหลายคนอยู่กลุ่มเดียวกัน และเมื่อเกิดทัศนคติในทาง

จบแล้วการทำงานศิลปกรรมนิพนธ์เป็นกลุ่มก็จะดำเนินไปได้ซ้ำ ส่วนการสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อนรุ่นพี่หรือต่างสาขาวิชาจะเป็นสิ่งที่ช่วยเหลือในจุดที่ขาดความถนัดของนิสิตที่ทำศิลปกรรมนิพนธ์ได้เป็นอย่างดี (วีรศิลป์ ธนาพุ่มเพ็ง; เต็มพงศ์ มานาบ. 2552: สัมภาษณ์)

5. ด้านการสนับสนุนจากครอบครัว พบว่าผู้ปกครอง พ่อ แม่ และคนในครอบครัวมีส่วนในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ในการให้กำลังใจ การช่วยเหลือเงินทุน เพื่อให้การทำศิลปกรรมนิพนธ์ประสบความสำเร็จ เงินทุนเป็นสิ่งสำคัญในการทำศิลปกรรมนิพนธ์เนื่องจากระยะเวลาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์เป็นระยะเวลาานการใช้ทรัพยากรเพื่อให้เกิดผลงานที่ดี จำเป็นต้องใช้เงินมาสนับสนุนในการทำงาน นิสิตส่วนใหญ่ยังอยู่ในการดูแลของผู้ปกครองจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนในส่วนนี้ แต่ก็มีจำนวนไม่น้อยที่นิสิตที่มีความสามารถในการลงทุนน้อยทำให้ไม่สามารถทำศิลปกรรมนิพนธ์ได้อย่างเต็มศักยภาพ การให้กำลังใจจากครอบครัวเป็นสิ่งที่นิสิตต้องการเมื่ออยู่ในระหว่างขั้นตอนการทำศิลปกรรมนิพนธ์ นิสิตที่ไม่ค่อยได้รับกำลังใจจากครอบครัวอาจเกิดความรู้สึกเสียกำลังใจในการทำงานก็เป็นได้ (พัชรินทร์ วโรทัย; อติศักดิ์ พันพูน. 2552: สัมภาษณ์)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ซึ่งจะเป็นข้อมูลสำหรับมหาวิทยาลัย อาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการทำศิลปกรรมนิพนธ์เพื่อใช้เป็นข้อมูลส่งเสริมและพัฒนาการการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตและเป็นข้อมูลสำหรับการวางแผนพัฒนาในการแก้ไขปัญหาที่จะเกิดขึ้นในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ต่อนิสิตที่จะทำศิลปกรรมนิพนธ์ในรอบต่อไป ทั้งนี้เพื่อให้นิสิตสามารถสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมนิพนธ์ได้อย่างมีคุณภาพ และประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒใน ด้านความพร้อมของนิสิต ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และด้านการสนับสนุนจากครอบครัว

2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตาม เพศ กลุ่มวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการศึกษาเป็นประโยชน์ต่อนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของตนเองให้เหมาะสมเป็นประโยชน์ต่อคณาจารย์ที่ปรึกษาศิลปกรรมนิพนธ์ในการพิจารณาให้คำแนะนำแนวการทำศิลปกรรมนิพนธ์ และเป็นแนวทางให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พัฒนาหน่วยงานที่ให้บริการแก่นิสิตที่ทำศิลปกรรมนิพนธ์ เพื่อส่งเสริมคุณภาพในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นิสิตหลักสูตรปริญญาตรีชั้นปีที่4 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 396 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใน

5 ด้าน คือ ด้านความพร้อมของนิสิต ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และด้านการสนับสนุนจากครอบครัว จำนวน 48 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามมาตราส่วนค่า 5 ระดับ ตามวิธีของไลเคิร์ต (Likert) แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 1.761

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีการส่งแบบสอบถามออกไป 396 ฉบับ และได้รับคืน 396 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของนิสิตผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ
2. ศึกษาปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความพร้อมของนิสิต ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และด้านการสนับสนุนจากครอบครัวโดยรวมและในแต่ละด้าน วิเคราะห์โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. การเปรียบเทียบปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ กลุ่มวิชา โดยใช้การทดสอบที (t-test) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นิสิตมีปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิต โดยรวมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความพร้อมของนิสิต ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ด้านการสนับสนุนจากครอบครัวมีปัญหาในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกมีปัญหาในระดับมาก
2. นิสิตชายกับนิสิตหญิงมีปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน
3. นิสิตทุกกลุ่มวิชามีปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ ด้านความพร้อมของนิสิต ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ด้านการสนับสนุนจากครอบครัว และโดยรวมไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านอาจารย์ที่ปรึกษาที่พบว่า นิสิตกลุ่มวิชาทัศนศิลป์และนิสิตกลุ่มวิชาดุริยางคศาสตร์สากลมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน และโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลงานวิจัยไปใช้

จากผลการศึกษาปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า

1. ด้านความพร้อมของนิสิต จากการศึกษาพบว่านิสิตมีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เพื่อให้นิสิตมีปัญหาด้านความพร้อมน้อยลง ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ควรมีการปรับปรุงหาแนวทางแก้ไขเรื่องการบริหารเวลาของนิสิตให้เพียงพอต่อการทำศิลปกรรมนิพนธ์ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับนิสิตในการวางแผนในเชิงประมาณในการทำศิลปกรรมนิพนธ์อย่างเหมาะสมและสร้างกำลังใจแก่นิสิตเพื่อให้นิสิตเกิดความมุ่งมั่นและมีความพยายามต่อขั้นตอนและกระบวนการทำศิลปกรรมนิพนธ์เพื่อให้นิสิตมีเป้าหมายในการสำเร็จการศึกษามากยิ่งขึ้น

2. ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา จากการศึกษาพบว่านิสิตมีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์อยู่ในระดับปานกลางเพื่อให้เกิดการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตอาจารย์ควรมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างอาจารย์กับนิสิตให้มากขึ้นซึ่งจะช่วยให้อาจารย์ได้ทราบถึงปัญหาและข้อมูลต่างๆ ที่บกพร่องของนิสิตที่เกิดขึ้นระหว่างการทำศิลปกรรมนิพนธ์และแนะนำให้นิสิตแก้ไขปัญหาได้อย่างราบรื่นและผลักดันศักยภาพของนิสิตในการสร้างสรรค์ผลงานออกมาได้อย่างเต็มความสามารถและควรพึงจำนวนอาจารย์ให้เหมาะสมและเพียงพอต่อจำนวนนิสิตที่เพิ่มขึ้น

3. ด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก จากการศึกษาพบว่ามีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้คณะศิลปกรรมศาสตร์ควรมีการพัฒนาปรับปรุงสภาพแวดล้อมต่างๆ เกี่ยวข้องกับการทำศิลปกรรมนิพนธ์เช่น สถานที่แสดงผลงาน วัสดุอุปกรณ์สำหรับสร้างผลงาน การอำนวยความสะดวกในด้านบุคลากร แหล่งค้นคว้าหาข้อมูล เป็นต้นให้มีความทันสมัยและเพียงพอต่อความต้องการของนิสิต เพื่อให้การทำศิลปกรรมนิพนธ์มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4. ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน จากการศึกษาพบว่ามีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์อยู่ในระดับปานกลาง เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีในกลุ่มเพื่อนร่วมคณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ควรมีกิจกรรมที่นิสิตต่างสาขาวิชาได้ทำร่วมกันอย่างต่อเนื่องตลอดหลักสูตรเพื่อเพิ่มการแลกเปลี่ยนทัศนคติความรู้ระหว่างสาขาวิชา ซึ่งจะนำไปสู่การช่วยเหลือกันซึ่งกันและกันในระหว่างการทำศิลปกรรมนิพนธ์

5. ด้านการสนับสนุนจากครอบครัว จากการศึกษาพบว่ามีปัญหาในการทำศิลปกรรมนิพนธ์ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เพื่อการทำศิลปกรรมนิพนธ์ได้อย่างเต็มศักยภาพครอบครัวมีส่วนสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะเป็นกลไกที่ให้ทั้งกำลังใจและแหล่งเงินทุนสำหรับนิสิต ครอบครัวควรมีการติดตามการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิตอย่างใกล้ชิดเพื่อให้นิสิตมีกำลังใจในการสร้างผลงานอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการประเมินติดตามคุณภาพของการทำศิลปกรรมนิพนธ์ เพื่อทราบข้อบกพร่อง จุดอ่อนของการทำศิลปกรรมนิพนธ์ และหาแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงการทำศิลปกรรมนิพนธ์ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

2. ควรศึกษาความคิดเห็นของนิสิตของมหาวิทยาลัยอื่นๆ ที่เปิดสอนคณะศิลปกรรมศาสตร์ และมีการทำศิลปกรรมนิพนธ์ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนาการวางแผนและนโยบายที่ตรงตามความต้องการของผู้เรียนและตลาดที่จะรองรับนิสิตที่จบการศึกษา

3. ควรศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการทำศิลปกรรมนิพนธ์ของนิสิต โดยจำแนกตามตัวแปรอื่นๆ เช่น อายุ ประสบการณ์ทางศิลปะ เป็นต้น เพื่อทราบอิทธิพลที่ส่งผลต่อการทำศิลปกรรมนิพนธ์มากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (2547). **แนวปฏิบัติในการทำศิลปะนิพนธ์**. สืบค้นเมื่อ 30 มิถุนายน 2553. จาก www.kku.ac.th.
- คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2536). **สถาปนาคณะศิลปกรรมศาสตร์**. กรุงเทพฯ: บริษัท เจ.ฟิล์ม โปรเซส จำกัด.
- . (2552). **ประวัติความเป็นมา**. สืบค้นเมื่อ 7 พฤษภาคม 2552. จาก www.swu.ac.th.
- จรัส สุวรรณเวลา. (2540). **บนเส้นทางอุดมศึกษาไทย**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จันจิรา กลิ่นมาลี. (2552, 10 กรกฎาคม). สัมภาษณ์โดย สุทธิพงษ์ พลอยสด ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณัฐพล ศรีธรรม. (2552, 25 สิงหาคม). สัมภาษณ์โดย สุทธิพงษ์ พลอยสด ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดิฐฎา นุชบุษบา. (2552, 10 มิถุนายน). สัมภาษณ์โดย สุทธิพงษ์ พลอยสด ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เต็มพงษ์ มานาบ. (2552, 10 มิถุนายน). สัมภาษณ์โดย สุทธิพงษ์ พลอยสด ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัชรินทร์ วัชรทัย. (2552, 15 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย สุทธิพงษ์ พลอยสด ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2530ข). **อุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วนิชชา ภราดรสุธรรม. (2552, 7 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย สุทธิพงษ์ พลอยสด ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิชัย วงศ์ใหญ่. (2543). **ปฏิรูปการเรียนรู้ ผู้เรียนสำคัญที่สุด สูตรสำเร็จหรือกระบวนการ**. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิรุณ ตั้งเจริญ. (2542). **รายงานคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2536-2542**. กรุงเทพฯ: คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- . (2545). **ทัศนศิลป์วิจัย**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สันติศิริ.
- วีรศิลป์ ธนาพุ่มเพ็ง. (2552, 22 เมษายน). สัมภาษณ์โดย สุทธิพงษ์ พลอยสด ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศุภกิจ สุวรรณวิจิตร. (2552, 5 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย สุทธิพงษ์ พลอยสด ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552). **กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน). (2551). **คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- อดิศักดิ์ พันพูน. (2552, 16 สิงหาคม). สัมภาษณ์โดย สุทธิพงษ์ พลอยสด ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อาทิตยา ทรัพย์สินวิวัฒน์. (2552, 18 พฤษภาคม). สัมภาษณ์โดย สุทธิพงษ์ พลอยสด ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.